

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 7. januar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0435
Dok.: MKO41500

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 35, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 30. november 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 35 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren vurdere, hvorvidt det er fornuftigt, at en person, der fire gange tidligere har fået en behandlingsdom for en lang række indbrud, uden at dette har medført, at den pågældende har standset sin indbrudsrække, idømmes endnu en behandlingsdom i byretten i Lyngby – og vil ministeren i forlængelse heraf overveje at ændre praksis, således at domstolene ikke i et væk idømmer behandlingsdomme, som viser sig ikke at have effekt?”

Der henvises til omtale i Det Grønne Område den 23. oktober 2007, hvoraf det fremgår, at en indbrudstyv for femte gang er idømt en behandlingsdom. De tidligere behandlingsdomme har ikke medført, at den pågældende har afholdt sig fra at begå indbrud. I det konkrete tilfælde var indbrudstyven sigtet for 14 indbrud, et indbrudsforsøg og et butikstyveri og for at køre bil uden at være i besiddelse af et førerbevis.”

Svar:

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om, hvorvidt en afgørelse, der er truffet af retten i Lyngby i en konkret straffesag, er ”fornuftig”.

Justitsministeriet kan generelt om reglerne om behandlingsdomme mv. oplyse, at personer, der på gerningstidspunktet var utilregnelige på grund af sindssygdom eller lignende, ikke straffes, jf. straffelovens § 16, stk. 1. Sådanne personer omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, kan således ikke idømmes en sædvanlig straf. I sådanne tilfælde kan retten imidlertid efter straffelovens § 68 træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Foranstaltningen fastsættes ved dom, og foranstaltninger over for sindssyge mv. kan inddeles i tre hovedtyper: Dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling (dom til anbringelse), dom til behandling på psykiatrisk afdeling eller under tilsyn heraf, eventuelt kombineret med tilsyn af Kriminalforsorgen (behandlingsdom), og dom til ambulantly behandling ved psykiatrisk afdeling, eventuelt kombineret med tilsyn af Kriminalforsorgen og/eller med mulighed for administrativt at træffe bestemmelse om indlæggelse/anbringelse (dom til ambulantly behandling).

Foranstaltninger efter straffelovens § 68 har til formål at forebygge yderligere lovovertrædelser og kan således tilpasses lovovertræderens individuelle behov. I overensstemmelse hermed fremgår det af Rigsadvokatmeddelelse nr. 5/2007, at anklagemyndigheden skal nedlægge påstand om en foranstaltning, der efter anklagemyndighedens opfattelse, herunder efter indhentelse af lægelige udtalelser mv., er egnet til at forebygge lovovertrædelser. I vurderingen af, hvilken foranstaltning der bør nedlægges påstand om, indgår en afvejning både af sikkerheds- og behandlingsmæssige hensyn og af proportionalitetsbetragtninger under hensyntagen til kriminalitetens art og grovhed.

Personer, der ikke er omfattet af straffelovens § 16, men som på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, kan efter straffelovens § 69 i stedet for straf idømmes foranstaltninger efter § 68, hvis det findes formålstjenligt.

Som det fremgår, sker rettens idømmelse af foranstaltninger efter straffelovens § 68 efter en samlet konkret vurdering af de relevante omstændigheder i den enkelte sag.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke anledning til at overveje ændringer af de gældende lovregler om idømmelse af sådanne foranstaltninger.